

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Augšāmcēlšanās svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, diakoniem, mūku kārtai
un visiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas uzticamajiem bērniem**

*Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis,
ka tiekam saukti Dieva bērni, un mēs tādi arī esam.*
(1 Jņ. 3, 1)

**Augstisvētītie virsgani, godātie priesteri un diakoni,
Dievu mīlošie inoki un inokiņas, dārgie brāli un māsas!**

KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES!

Ar šiem priecīgajiem un dzīvību apliecinošajiem vārdiem sirsnīgi sveicu visus jūs, mani dārgie, un apsveicu diženajos un pestījošajos Pashas svētkos.

Svētku svētki un svinību svinības – tā šos svētkos godā Baznīca ar viena no vispasaules mācītājiem, svētītāja Grigorija Teologa, muti. Un tajā ietverta dziļa garīga nozīme, jo „*Pasha tik lielā mērā pārspēj visas svinības, ne tikai cilvēciskās un laicīgās, bet pat Kristus svētkus un Kristum veltītos, kā saule pārspēj zvaigznes*” (45. pamācība. Svētajā Pashā). Slavējamajā Kunga Jēzus Augšāmcēlšanās notikumā, kas kļuva par nozīmīgāko notikumu cilvēku dzimuma pestīšanas vēsturē, ietverta mūsu ticības patiesākā jēga un dziļākā nozīme, kristīgās vēsts pasaulei kodols un varens spēks. Viss mūsu vēstījums šajās dienās ietverams tikai divos vārdos. „*Kristus Augšāmcēlies!* – *To pateicis, ko es varu vēl vairāk pasacīt? Viss pateikts!*” – izsauca svētītājs Filarets, Maskavas metropolīts (Sprediķis Svētās Pashas dienā 1826. gada 18. aprīlī).

Cilvēces vēsture pēc Ādama grēkā krišanas – tā ir nepārtrauktas labā cīņas ar ļauno vēsture. Izrādījuši nepaklausību Radītājam, ļaudis ielaida savā dzīvē un pasaulē grēku, un kopā ar to – ciešanas un slimības, mirstību un nāvi. Bet, pats galvenais, grēks izšķīra cilvēkus ar Dievu, Kurš ļaunu nerādīja un ir svešs jebkādi nepatiesībai. Neviens taisnais nebija spējīgs pārvarēt šo traģisko atšķirtību, šo milzīgo garīgo bezdibeni, jo tikai ar cilvēka spēkiem to nav iespējams paveikt. Un tādēļ, kā saka svētītājs Grigorijs Teologs, „*mums radās vajadzība pēc Dieva, kurš iemiesojies un miris, lai mēs atdzimtu*” (45. pamācība. Svētajā Pashā).

Citiem vārdiem, Kristus Augšāmcēlšanās kļuva par to pārrāvumu mūžībā, kuram, tika pārvarēta cilvēka ierobežotība un apmierinātas alkas pēc vienotības ar Dievu. Pasha – tās ir Radītāja bezgalīgās mīlestības pret cilvēku svinības, „*jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību*” (Jņ. 3, 16).

Bet ko nozīmē svinēt Pashu pasaulē, kuru piepilda sāpes un ciešanas, kura zaudē spēkus karos un konfliktos, ir pilna naida un ļaunuma? Ko nozīmē dziedāt „*nāvi ar nāvi uzvarējis, un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis*”, kad nāve ir

acīmredzams zemes dzīves noslēgums ikvienam no mums? Neapšaubāmi, Pasha neatceļ nāves reālo klātesamību Visumā, bet tagad cilvēciskās sāpes un zemes dzīves traģēdija tiek uzvarēta ar Augšāmcēlušos Kungu Jēzu, Kurš dāvinājis mums, viņa mācekļiem un sekotājiem, neuzvaramu cerību uz mūžīgās dzīves iemantošanu. No šī laika nāve mums, kristiešiem, vairs nav šķiršanās, bet priecīga satikšanās un cerēta savienošana ar Dievu.

Kristus, *pirmais no mirušiem* (1 Kor. 15, 20), parādīja mums vienīgo iespējamo ceļu kā pārvarēt grēku un nāvi. Tas ir mīlestības ceļš. Un par šo mīlestību mēs esam aicināti liecināt visai pasaulei. Un aicināti liecināt, pirmkārt, ar personīgās dzīves piemēru, jo *pēc tā visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā* (Jņ. 13, 35).

Mīlestība, kura pēc apustuļa Pāvila vārdiem, *ir pilnības saite* (Kol. 3, 14), ir augstākā un diženākā no kristiešu tikumiem. Ar pāreju mūžībā, kad mēs tapsim cienīgi ieraudzīt Pašu Kungu, mūsu ticība pārvērtīsies zināšanā, bet cerība uz pestīšanu pēc Dieva žēlastības sasniegs piepildījumu. Tomēr *mīlestība nekad nebeidzas* (1 Kor. 13, 8) un nekad nemainās.

Cik brīnišķīgi raksta svētītājs Ignātijs (Brjančaņinovs) – *kristietības pilnība sastāv no pilnīgas mīlestības pret tuvāko* (Askētiskie mēģinājumi. Par mīlestību pret tuvāko). Bet ko nozīmē „pilnīga mīlestība”? Tā ir mīlestība, kura izplešas līdz mīlestībai pret svešiem cilvēkiem, nelabvēļiem un pat ienaidniekiem. Tā ir upurējoša mīlestība, kura pārspēj jebkādu cilvēcisku saprašanu, jo neiekļaujas ikdienas sadzīves loģikas rāmjos. To var sasniegt caur garīgo varoņdarbu, kas piesaista Dieva svētību, kura arī dāvā mums iespēju atbildēt ar mīlestību pret naidu un ar labu pret ļaunu.

Tieši šādu mīlestību mums parādīja Kristus, Kurš mūsu pestīšanas labad pārcieta bausus pazemojumus, krusta ciešanas un mokošu nāvi. Ar Viņa visuzvarošo un visu piepildošo mīlestību līdz pamatiem tika satriekta elle, bet visai cilvēcei visbeidzot atvērti paradīzes vārti. Jebkuros dzīves apstākļos mēs esam aicināti atcerēties to, ka patiesībā ļaunuma spēki ir iluzori un ne tik vareni, jo nespēj salīdzināties ar mīlestības un labā spēkiem, kuru vienīgais avots ir Dievs. Atcerēsimies arī to, ka labākā atbilde un iedarbīgākais līdzeklis, lai pretotos grēkam un netaisnībai – mūsu patiesā un no sirds dziļumiem nākošā lūgšana, un vispirms jau – kopīgā lūgšana, kuru pienesam baznīcā dievkalpojuma laikā, bet visvairāk - Paša Pestītāja Miesas un Asiņu saņemšana Euharistijā.

Pārdzīvojot šodien diženo Augšāmcelšanās svētku prieku un ar bijību un trīsām uzlūkojot no Kapa Augšāmcēlušos Kristu Dzīvībasdevēju, dalīsimies šajā pestījošajā vēstī ar tuviem un tāliem, lai arī viņi ieraudzītu neizsakāmo Dievišķās mīlestības starojumu un kopā ar mums *slavētu un slavinātu visgodājamo un brīnišķo Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdu*.

Lai Kristus Augšāmcelšanās pestījošā gaisma, kas pārspēj jebkādu saprašanu, nemainīgi apspīd mūsu dzīves ceļu, apgaismojot un mierinot mūs, darot mūs par Debesu Valstības dalībniekiem un mantiniekiem.

Priecājieties, mani dārgie, jo
KRISTUS DIEVS PATIESI AUGŠĀMCĒLIES!

KIRILS,

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

Kristus Pasha

2016. gads